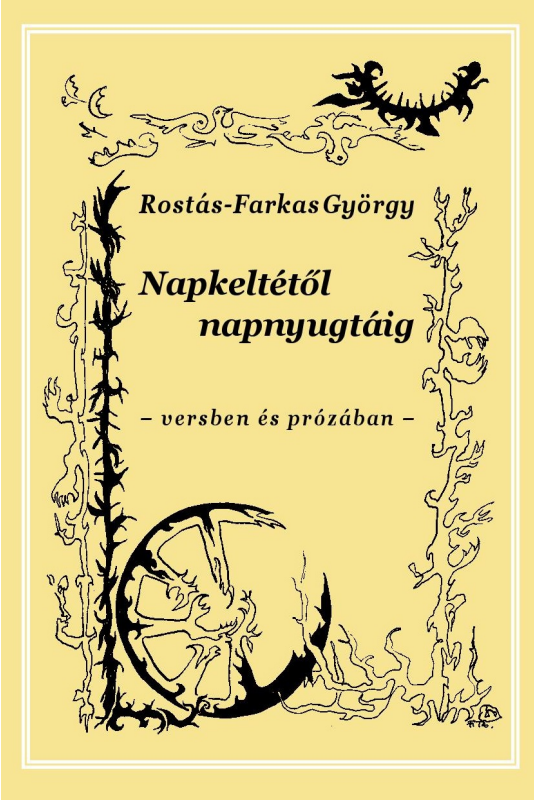
Írta: dr. Dányi László
2016. november 10. csütörtök, 10:53

Figyeljetek, szívtől szívig szokott szólni! Rostás - Farkas György Napkeltétől napnyugtáig versben és prózában című kötetéről:

Nem a költők ideje ez a mai magyar valóság, amikor jószerivel már csak a tettnek van súlya, a szónak, a betűnek szinte nincs is. Ő mégis kitartóan, hazájának, Magyarországnak rendületlenül versel, hiszen cigány, újkígyósi cigány. Legújabb, sokadik kötetének a címe: Napkeltétől napnyugtáig – versben és prózában.

Előszót dr. Papp János, utószót Pató Selam írt hozzá, megjelenését a Nemzeti Kulturális Alap támogatta. Köztiszteletnek örvendett nagyapja, Káló vajda a legtekintélyesebb cigány volt a kumpániában, nélküle sohasem törvénykeztek. „Pesten ez már ismeretlen, ez a világ nekem örök idegen. Az enyém Újkígyós népe marad, ahol másként fogan a gondolat.”

József és Mária fiaként jött a világra 11 gyermekes családban 1949. február 28-án

Rostás-Farkas György számtalan kitüntetéssel, elismeréssel méltatott József Attila-díjas költő, író, újságíró, műfordító, a Cigány Tudományos és Művészeti Társaság elnöke, Aranytoll-díjas újságíró. Igaz, hogy ő nem jászolban született, hanem szoba-konyhás, fehérre meszelt falú, faluszéli tornácos házikóban (Öreg utca 76.).

A szobába, ahol aludt, benézett a ló és nyerített – azóta szereti a lovak beszédét, dobogását, a szekerek nyikorgását. Hiszen 700 évig tartott, az északnyugat-indiai Pandzsábban indult vándorlás, üldözések során nagyon sűrűn a szívükben előkelő helyet elfoglaló ló segítette a katonaszökevény Alekszandr Puskin orosz költőt is befogadott (Besszarábia, Moldávia) cigányokat a menekülésben. „A szekérzörgés árulkodott, nekünk az éhezés jutott.”, vagy „A hitnek legnagyobb tanítómestere, a nyomor tanított mindenre. Elválaszthatatlan egy életre, az arcommal vállaltam felelősséget érte.

Ötvennégy forinttal a zsebében vágott neki a fővárosnak, Budapestnek kamaszkorában szerencsét próbálni; a Keleti pályaudvaron aludt, Soroksáron bogyókat evett, kunyhót készített magának, farkasszemet nézett a sündisznókkal. Mégis örök időkre szóló szeretetteljes krisztusi alázat, testvéri szívjóság lakozik a lelkében.

Életre szóló jelmondata: „A szeretetet szeretettel lehet viszonozni.” Rokonai, roma származású diákjaim, Csurár Hermina és Rácz József például olyan szeretettel beszélnek Gyuri bácsiról a mezőkovácsházi Hunyadi János Középiskolában, mint ő róluk és a szüleikről, felmenőikről. Sokat kell még szeretettudományból tanulnunk a cigányoktól. Hát persze hogy időnként tegezett olvasóit is szereti a szűkebb pátriájában, Újkígyóson, Medgyesegyházán, Dobozon, Kétegyházán, Végegyházán stb. terebélyes rokonsággal bíró költő: „Szívtől szívig szoktam szólni."

Nap mint nap újra szeretni tanítja az embereket, hogy legyen értelme miért lenni, élni. Csatlós Lajos jó magyar ember, édesapja (Erdős Kamill cigány néprajzkutató szerint neki volt a leggazdagabb lovári szókincse) barátja volt a keresztapja Újkígyóson. Édesanyja (10 forintért vásárolta meg neki 1959. október 15-én egy békéscsabai antikváriumban Petőfi Sándor Összes Költeményeit) Gera Manci néniék eperfás, fehérre meszelt mesebeli kis házában vállalt munkát – gyönyörű két nagy copfot viselt osztálytársát, Gera Marikát, mindig megvédte az általános iskolában, ha a fiúk meghúzták a haját

„Gyurikám, hazajöttél, és kisütött a Nap!” – szólt egyszer örömteli mosollyal az arcán és könnyel a szemében Gera Manci néni. S valóban. Olyan jóságos, büszke és méltóságteljes maradt,

mint a nagyra nőtt cédrus az alcsúti birtokon, ahol „a mi József főhercegünk”, Habsburg József főherceg, nádor megalapította Európa első cigány iskoláját.

(Dr. Dányi László és Rostás - Farkas György Békéscsabán egy író-olvasó találkozó alkalmával. Fotó: Dóczi Magda)